

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มนโยบายของรัฐที่ผ่านมา ในการแก้ไขปัญหาระงาณพม่า
2. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการอพยพเข้ามาของแรงงานพม่า
3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนค่อนนโยบายการแก้ไขปัญหาระงาณพม่าอพยพในจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาระงาณพม่า

ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงเอกสารและเชิงการสัมภาษณ์ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักการเมือง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ กำนันผู้ใหญ่บ้าน และผู้เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานต่างด้า รวม 36 ท่าน ซึ่งพื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้คือ 5 อำเภอชายแดนของจังหวัดเชียงใหม่ ที่ติดประเทศพม่า ได้แก่ อำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง และอำเภอแม่อาว

ผลการศึกษาพบว่า นโยบายของรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาระงาณพม่าอพยพในจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างแท้จริง อันมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้องเช่น 1) ความต้องการแรงงานต่างด้าชาวพม่าประเภทกรรมกรใช้แรงงานมีมากขึ้น อันเนื่องจากการขยายพื้นที่ทำการเกษตรของคนในท้องถิ่น 2) ประเทศไทยมีแนวชายแดนติดต่อกับประเทศพม่าทำให้เกิดการลักลอบเข้ามาได้ง่าย 3) เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนขาดการเอาจริงเอาจังกับการปฏิบัติตามนโยบาย 4) แรงงาน

ต่างตัวเองมีความต้องการทำงานในประเทศไทยมากกว่าประเทศพม่าที่ได้ค่าตอบแทนต่ำกว่าไทย และบางคนยังถูกกดขี่ข่มเหงจากทหารพม่าอีกด้วย ทำให้เมื่อเจ้าหน้าที่ของไทยจับพวกเขาในข้อหาหลบหนีเข้าเมืองโดยไม่ได้รับอนุญาตแล้ว พวกเขาก็จะลักลอบกลับเข้ามาอีก

ทางด้านผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการอพยพเข้าของแรงงานต่างด้าว ในเขตอำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝางและอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดจากแรงงานพม่าอพยพมีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับผลดีคือ 1) ช่วยทดแทนแรงงานที่ขาดแคลนในภาคการเกษตรที่จำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมาก 2) ได้จ้างงานที่มีราคาถูกแต่มีความอดทน ไม่ค่อยร้องมาก ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการผลิต 3) ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ให้ดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ผลเสีย คือ 1) การเพิ่มขึ้นของประชากรโดยการอพยพ 2) ทรัพยากรในท้องถิ่นถูกแย่งไป 3) เกิดปัญหาการทิ้งขยะหรือของเสียในที่ที่ไม่ควรทิ้ง 4) เกิดปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด และเป็นพาหะนำเชื้อโรคต่าง ๆ 5) บุกรุกทำลายป่าสงวนและแหล่งต้นน้ำ 6) แย่งงานคนไทย 7) เงินตราไหลออกนอกประเทศ

สำหรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนค่อนข้างนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาระหว่างพม่าในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่านโยบายรัฐบาลไทยที่เน้นการผลักดันไม่สามารถแก้ไขปัญหาระหว่างพม่าที่ผ่านมาได้ เนื่องจากแรงงานพมามักจะลักลอบกลับเข้ามาประเทศไทยอีก หลังจากถูกผลักดันออกไป ดังนั้นวิธีการแก้ไขปัญหาก็เหมาะสมคือ ควรให้แรงงานชาวพม่าไปจดทะเบียนเพื่อทำงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อที่รัฐบาลไทยจะสามารถควบคุมได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาระหว่างพม่าอพยพในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ นโยบายแก้ไขปัญหาระหว่างแรงงานต่างด้าวชาวพม่าอพยพในระดับท้องถิ่น ควรกำหนดเขตบริเวณให้แรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่ได้เฉพาะ เขตอำเภอชายแดน 5 อำเภอคือ อำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง และอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ และควรมีการประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่นในที่มีแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่มาก เพื่อให้พวกเขาทราบว่าการลักลอบเข้าประเทศไทยเป็นสิ่งผิดกฎหมาย มีโทษถึงจำคุก และนโยบายแก้ไขปัญหาระหว่างแรงงานต่างด้าวอพยพชาวพม่าในระดับชาติคือ รัฐบาลควรกำหนดนโยบายความร่วมมือแบบทวิภาคีกับพม่า รวมทั้งไทยควรร่วมมือกับอาเซียนและองค์กรอื่นๆ เช่น องค์กรสหประชาชาติ องค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพื่อช่วยกันกดดันให้พม่ามีความเป็นประชาธิปไตยในประเทศ อันจะส่งผลดีต่อพม่าเองและการไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนกลุ่มน้อยก็จะส่งผลดีคือ พวกเขาก็จะไม่อพยพหนีเข้าประเทศไทยอีก

Abstract

TE 141585

The purposes of this study are: 1) to study policy of the Thai government in dealing with solving illegal Burmese labourers. 2) to study the impact of Burmese labourers' immigration. 3) to study people's opinions and suggestions of all concerned so that preventive measures and solutions can be obtained. 4) to suggest policy for solving the problems of having Burmese workers in Thailand.

Documentary evidence and interviews are used in gathering data and information in this study. Interview samples are divided into 5 groups: politicians, government officials, policemen, village headmen or chiefs, and people involved with hiring illegal Burmese labourers, totalling 36 persons. The study areas are 5 border districts with Burmese in Chiang Mai : Wiang Haeng, Chiang Dao, Chai Prakan, Fang, and Mae Ai.

The study revealed that the policy of the Thai government cannot really solve the illegal Burmese labour problems. The related factors are: 1) The extension of agricultural land in local areas makes the need of Burmese labourers arise, 2) The border areas of Burma and Thailand make it easy for the Burmese to enter Thailand without government permission, 3) Government officials do not strictly follow policy, 4) Foreign labourers prefer working in

Thailand to Burma because there they receive low wages and are oppressed by Burmese soldiers. Thus these workers usually return to Thailand after they have been sent back to their country of origin.

The impact of foreign illegal labour at Wiang Haeng, Chiang Dao, Chai Prakan, Fang, and Mae Ai, has hypothetically yielded both positive and negative effects. The positive effects are as follows: substituting the lack of labourers in the agricultural section, hiring of cheap labour which can reduce the cost of products, developing the economy of the local area. The negative sides are: the increase of population caused by illegal immigration, extra garbage, narcotics, diseases, forest and river destruction, taking the jobs of Thai labourers by illegal Burmese labourers and loss of money out of the country.

According to the attitudes of government officials and Thai people toward the policy of Thai government in solving Burmese labourers problems in Chiang Mai, it has yielded that the policy can not solve the problems successfully. Burmese labourers usually return to Thailand after they have been sent back to their country. Thus the appropriate solution would be that all Burmese labourers must ask for legal permission to work in Thailand from Thai government. This way, the government could better control them.

As for suggestions about policy for solving the problems of having Burmese workers in Chiang Mai, they are divided into 2 sections: the policy of locality and the policy of nation. The first section, it includes setting a particular living area for Burmese labourers in 5 border districts and announcing the penalties for Thai people to employ Burmese workers or allow them to live in local areas. In the second section, the Thai government should negotiate with the Burmese government in setting up a bilateral agreement to solve these problems. Above all, the Thai government should cooperate with the UN or their Human Rights Commission to pressure Burmese into democratization so that their workers will not emigrate to Thailand.